

tillade mig at følge ham paa den anviste Vej. Den ærede Ordfører siger: Vi føle ingen Trang til denne Lov. Deri giver jeg ham fuldkommen Ret, han og hans Benner føle ingen Trang til den. Det er Noget, som ikke engang behøvede at være sagt her, for at man skulde være overbevist om, at det er Tilfældet. Naar man er saaledes stillet ligeoverfor den frie Valgrets Indførelse i disse Tilfælde, som den ærede Ordfører for Mindretallet haade her og i Udvalget har gjort gjældende, saa kan jeg meget vel forstaa, at man nærer en Følelse ligeoverfor denne Lov, som vidner om det Modsatte af Trang; men dette viser paa ingen Maade, at der ikke skulde være en Trang tilstede. Der er et meget almindeligt Dnske endog saa blandt dem, der ellers i politisk Henseende staa det ærede Medlem nær, om at faa en Forandring i Amtsraadens Sammensætning, og selv det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben) tilstaar, at i den Henseende kunde han tilbøielig følge med. De ærede Medlemmer kunne ikke negte, at det er Noget, der føles indenfor deres Kreds fra deres Standpunkt, og hvorfor? Fordi de mene, at de efter deres Stilling ikke have Indflydelse nok. Se, der kan jeg altsaa faa min ærede Ven for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben) med, naar der er Tale om at faa noget mere Ret, før Retten længere ned til det Hartkorn, der nu er udelukket ved Bestemmelserne om Amtsraadene; men naar der er Tale om at give bort af den Ret, man har, længere ned endnu, ned til Husmændene, nei, saa hedder det: Vi kunne tage; men give — det ere vi ikke med til. Naar der derfor er Tale om, at der er Trang til Forandringer med Hensyn til Sogneraadene, saa har man aldrig vidst Noget derom; thi Sagen er, at der skal man give. Derimod indrømme de Herrer, at, naar man ikke skal tage altfor Meget, saa er der Trang tilstede med Hensyn til Amtsraadsvalgene. Jeg forstaaer godt denne Betragtning, og man møder den ofte i det borgerlige Liv hos vor ærede Vælger i Bondestanden, som ikke have gjort sig fortrolige med, hvad der egentlig ligger i en ret Forstaaelse af Righedsgrundsaetningen. Vi føle Trang til No,

figer den ærede Ordfører for Mindretallet, for at kunne komme til at prøve det Bestaaende. Det Bestaaende, svarer jeg, er 16 Aar gammelt, det, der her er Gjenstand for denne Lov, er 16 Aar gammelt, og det har mangfoldige Gange senere ved forskjellige Leiligheder været paavist, at man netop trængte til en Forandring, at det var i flere Henseender farligt at lade det staa, som det er. Naar det saaledes rodfæster sig i Folks Indbildning, er det farligt, fordi man — jeg anvender her en Månds Ord, som har havt stor Betydning i denne Sal. — fordi man svækker den frie Valgret, naar man ikke ogsaa indfører den for de kommunale Raad. Jeg kan altsaa godt forstaa, at de, der have faaet det, de ønske med Hensyn til Lovens Bestemmelser, trænge til No for at kunne benytte det, de have faaet. Men de, der mene, at denne Ordning er uheldig, urigtig, usvarlig, kunne sige: Selvsølgelig ønske vi ogsaa No, forsøg blot ikke den stærke Modstand mod dette rimelige Forlangende, og I skulle faa No. Der skal blive den for et frist Liv fornødne No. Den ærede Ordfører for Mindretallet tager fejl. Der kan ikke være sagt i Betænkningen, at de $\frac{1}{3}$ ere udelukkede fra Indflydelse paa Amtsraadets Sammensætning; men der er sagt, at de faktisk kunne udelukkes fra Indflydelse derpaa, og det tror jeg vistnok maa erkjendes. Naar imidlertid det ærede Medlem siger, at i Praxis er der ingen saadan Afstillelse mellem de 2 Vælgerklasser, men man vælger imellem hinanden, og det gaar ret jævnt og godt, saa siger jeg: Gaar det saaledes til, uagtet Ordningen er, som den er; hvorledes skulde saa den her foreslaaede Forandring kunne kaldes gennemgribende? Den forstyrer jo slet ikke den rolige Samvirket, den opstiller ingen Skillemur, den forlanger kun, at man skal arbejde roligt sammen. Kan man gjøre det trods den Skillevæg, der er, saa vil det ske endnu bedre, efterat den er revet ned. Have de Herrer Erfaring for, at Alt gaar roligt og uden Forstyrrelse, saa have vi netop den Forbund, hvor en saadan Lov ingen Skade skal gjøre, og med Hensyn til hvilken der ikke kan tales om Indførelse af nogen gennemgribende Forandring. Nu sige imidlertid de ærede Med-